

KAHEJALGSE SAMBA

Mart Pauklin / Jaan Tätte

Mu käigud pole teab mis pikad
Pikad teed on igavad
Mu rada lõpeb seal kus plikad
Seelikuta sibavad
Nii tõmmud kui blondid kui paksud kui pikad
Rannaliival vibavad
Mu tee ei lähe saka – sika
Mu teed on paikapidavad

Ma tean – tundun veidi algeline
Kuid hea on olla kahejalgeline
Ma tean – tundun ühepalgeline
Kuid hea on võtta sealt kus on

Mu mõtted peas ei ole pikad
Pikad mõtted vett ei pea
Mu mõte lõpeb seal kus plikad
Päiksepaistel pikas reas
Ma seisan ja vaatan ja rohkem ei taha
Kui olla kohal nende seas
Mu mõtted peas on tihti pahad
Kuid teod on läbinisti head

Ma tean – tundun ...

Ükskord pikalt mõtlesin
Pikalt puhuma jäin ma juttu
Tüdruk vaatas küsivalt mind
Tõusis ja kadus ja tõmbaski uttu

Ükskord pikalt kõndisin
Otsisin kust leida see “kõige”
Otsisin ja loobusin pea
Nüüd ma tean mis on hea

Mu jutud pole teab mis pikad
Pikad jutud head ei tee
Mu jutud lõpevad kui plikad
Juustest raputavad vee
Ei tarvita ma liigseid sõnu
Saab pilgust välja lugeda
Et milleks veel juttu kui ruttu saab mõnu
Ja põõsa alla pugeda

Ma tean – tundun...